

Raport z badania przeprowadzonego przez Open Doors Deutschland

Przemoc na tle religijnym wobec chrześcijańskich uchodźców w Niemczech

Open*Doors*

W służbie prześladowanym **chrześcijanom**

0 nas

Wydawca i redakcja

Open Doors (OD) Deutschland
Postfach 1142 · 65761 Kelkheim
T 06195 / 6767-0 · F 06195 / 6767-20
E info@opendoors.de · I www.opendoors.de

Kontakt w Polsce

Open Doors
Skrytka Poczтовая 91 · 02-783 Warszawa 59
T 22 / 250 16 70
E info@opendoors.pl · I www.opendoors.pl

Stan

Maj 2016

Zdjęcie tytułowe

© 2014 Open Doors

Copyright

© 2016 Open Doors Deutschland

Open Doors

W służbie prześladowanym **chrześcijanom**

Kontakt

Kontakt w Polsce

Open Doors Polska

Skrytka Poczтовая 91 · 02-783 Warszawa 59

T 22 / 250 16 70

E info@opendoors.pl · **I** www.opendoors.pl

Kontakt w Niemczech

Open Doors Deutschland e.V.

Postfach 1142 · 65761 Kelkheim

T 06195 / 6767-0 · **F** 06195 / 6767-20

E info@opendoors.de · **I** www.opendoors.de

Raport w wersji PDF jest do pobrania:

www.opendoors.pl/uchodzcy_de

Spis treści

1	Wprowadzenie	5
2	Ewidencja aktów przemocy na tle religijnym	7
3	Założenia badania	7
4	Sposób przeprowadzania badania	8
4.1	Termin realizacji i zakres terytorialny badania	8
4.2	Realizacja badania	8
4.3	Sytuacje wyjątkowe i bariery	8
4.3.1	Język i kultura	8
4.3.2	Środki czasowe	8
4.3.3	Obawy respondentów	9
5	Szczególna sytuacja konwertytów	9
6	Analiza danych	11
6.1	Dane demograficzne	11
6.2	Doświadczenia w Niemczech	12
6.3	Reakcje poszkodowanych	14
6.4	Rekomendacje poszkodowanych	14
7	Wnioski i rekomendacje	15
	 Załącznik 1 – Ankieta	 19
	Załącznik 2 – Wypełniona ankieta w języku farsy	24
	Załącznik 3 – Tłumaczenie wypełnionej ankiety na niemiecki	29
	Kilka słów o Open Doors	34

1 Wprowadzenie

Wraz z przyjęciem dużej liczby uchodźców w krótkim czasie, szczególnie w roku 2015, państwo niemieckie stanęło przed ogromnymi wyzwaniami. Gwałtowny wzrost imigracji, w dużej mierze z obszarów kryzysowych na Bliskim Wschodzie (Syria, Irak, itp.), ale również z Iranu i Afganistanu, postawił polityków i społeczeństwo przed zupełnie nowymi zadaniami.

Jednak opinia publiczna bardzo późno zwróciła uwagę na: częste występowanie religijnie motywowanej wrogości i agresywnych ataków wobec chrześcijańskich uchodźców w obozach dla uchodźców¹.

Open Doors w 2015 roku otrzymywało coraz więcej zapytań dotyczących tych wydarzeń, zarówno od kościołów, polityków jak i od policji. Organizacja jest znana jako międzywyznaniowe chrześcijańskie Dzieło Pomocy, które wspiera chrześcijan na całym świecie i co roku publikuje Światowy Indeks Prześladowań².

Większość zapytań pochodziło od osób, które w ramach swoich obowiązków zawodowych lub wolontariatu są bezpośrednio zaangażowane w pracę z uchodźcami, za to nie czują się na siłach, by samodzielnie i otwarcie omawiać ten kontrowersyjny temat. Wyrażają jednak swój niepokój z powodu rosnącej liczby aktów agresji na tle religijnym ze strony muzułmańskich uchodźców jak również muzułmańskiego personelu obozów. Dużym zmartwieniem jest dla nich fakt, że bardzo wielu chrześcijańskich uchodźców jest bezbronnych wobec tych wydarzeń.

Open Doors od ponad 60 lat wstawia się na całym świecie za prześladowanymi chrześcijanami, dzięki czemu nasze Dzieło Pomocy udało się dobrze poznać najczęstsze przyczyny prześladowania i dyskryminacji chrześcijan, zwłaszcza w krajach islamskich. Publikacja Światowego Indeksu Prześladowań ma na celu zwrócenie uwagi opinii publicznej na sytuację prześladowanych wyznawców Chrystusa. Jednak z racji tego, że na liście znajdują się tylko państwa z ograniczoną wolnością religijną, zupełnie nowym zjawiskiem dla Open Doors jest skala prześladowań chrześcijan w takim kraju jak Niemcy. Jest to tym bardziej zaskakujące, że Niemcy występują w roli orędownika w obrocie wolności religijnej, a obecny rząd zawarł w tej sprawie koalicję³.

Wyjątkowym problemem nie jest tutaj fakt, że w ramach nieoczekiwanej dużej imigracji doświadczonych traumą uchodźców z terenów kryzysowych dochodzi do konfliktów społecznych w często przepełnionych ośrodkach tymczasowego zakwaterowania. Alarmujące jest raczej to, że coraz częściej chrześcijańscy uchodźcy oraz inne mniejszości religijne doświadczają takiego samego prześladowania i dyskryminacji jak w swoich ojczyznach, a w Niemczech nie otrzymują niezbędnej ochrony.

Problem jest jednak nadal ignorowany przez polityków i władze, mimo coraz częstszych informacji ze strony mediów, organizacji pomocowych, grup zajmujących się ochroną praw człowieka, przywódców kościołów oraz przedstawicieli kościołów wschodnich w Niemczech.

- 1 Badanie dotyczy mniejszości chrześcijańskiej, ponieważ Open Doors dzięki swojej istniejącej sieci, zakresowi działalności i kontaktom z kościołami różnych denominacji ma do niej szczególnie dobry dostęp. Zakładamy jednak, że również inne mniejszości religijne, takie jak jezydzi, alewici, bahaici są narażeni na podobny ucisk i także wymagają ochrony.
- 2 Światowy Indeks Prześladowań to lista 50 krajów, w których chrześcijanie są najbardziej prześladowani i dyskryminowani z powodu swojej wiary (https://www.opendoors.pl/przesladowania/2016_sip/).
- 3 Por. CDU/CSU/SPD, Deutschlands Zukunft gestalten: Koalitionsvertrag zwischen CDU, CSU und SPD., str. 125, 14.12.2013 [dostęp: 03.05.2016], <<https://www.cdu.de/sites/default/files/media/dokumente/koalitionsvertrag.pdf>>. Od: <https://www.cdu.de/sites/default/files/media/dokumente/koalitionsvertrag.pdf>, S.125.

Z tego powodu ma się wrażenie, że akty przemocy są celowo bagatelizowane lub nawet tuszowane. Z poufnych rozmów Open Doors dowiedziało się, że nawet na komisariatach policji ataki na chrześcijańskich uchodźców nie są dokumentowane jako akty przemocy na tle religijnym.

Z tego powodu częstsze występowanie przypadków przemocy religijnej nie mogło być również ujęte w statystykach i poprawnie sklasyfikowane pod względem ich wagi i częstotliwości. Doprowadziło to do tego, że duża liczba naruszeń praw człowieka wobec chrześcijan i innych mniejszości religijnych nie była postrzegana jako istotna. Również wielu pracowników i zarządców ośrodków dla uchodźców wydaje się nie być zainteresowanych wyjaśnieniem aktów przemocy wobec azylantów chrześcijańskich oraz innych mniejszości religijnych. Z uwagi na wiele kontrowersji wokół tego

tematu starają się unikać publicznego poruszania tych spraw, które dotyczą ich ośrodków i pracowników. By stawić czoła tym niedociągnięciom i błędnym interpretacjom oraz pomóc chrześcijanom w niemieckich ośrodkach dla uchodźców, Open Doors zdecydowało się końcem 2015 roku na przeprowadzenie badania, by ocenić skalę zjawiska prześladowań chrześcijańskich uchodźców, którzy znaleźli schronienie w Niemczech. Celem badania jest również określenie skali zjawiska oraz zrozumienie tła aktów przemocy dokonywanych przez agresorów.

Chcieliśmy, możliwie jak najszybciej, uzyskać solidną bazę danych na ten temat, by przedstawić niemieckim politykom plan działania na rzecz ochrony chrześcijańskich uchodźców i innych mniejszości religijnych.

2 Ewidencja aktów przemocy na tle religijnym

Ewidencja aktów przemocy na tle religijnym jest generalnie bardzo trudna. W Niemczech te przypadki nie były dotąd systematycznie rejestrowane. W związku z tym klasyfikacja określonych w badaniu ataków jako „akty na tle religijnym” bazuje na osobistym doświadczeniu i ocenie poszkodowanych. Jak dotąd strona rządowa nie podjęła żadnych prób oceny zjawiska występowania aktów przemocy na tle religijnym. Przyczyny takiego stanu rzeczy są następujące:

- >> rejestracja przynależności religijnej jest możliwa tylko przy dobrowolnej deklaracji poszkodowanych i podejrzanych;
- >> bariery językowe często utrudniają jasną klasyfikację czynu;
- >> oskarżenia nie muszą w zasadzie składać żadnych wyjaśnień dotyczących swoich motywacji;

>> akty agresji na tle religijnym mogą mieć odzwierciedlenie także w przestępstwach, które tylko pośrednio wiążą się z zagadnieniami religijnymi, jak np. napaści muzułmańskich mężczyzn na chrześcijanki;

>> odpowiedzialnym organom często brakuje jeszcze świadomości, że religia staje się decydującym czynnikiem i zamiast tego jako przyczyny ataków podawane są raczej konflikty etniczne, różnice kulturowe lub wyzwania dnia codziennego, przed którymi stają uchodźcy⁴.

Posel Volker Kauder, przewodniczący frakcji CDU/CSU w Bundestagu, zwrócił uwagę 11.04.2016 r. na zapewnienia Thomasa de Maiziere, ministra spraw wewnętrznych, że w przyszłości takie czyny uzyskają oddzielną klasyfikację, jako akty przemocy na tle religijnym i w taki też sposób będą raportowane⁵.

3 Założenia badania

W celu przeprowadzenia badania opracowano kwestionariusz zawierający 16 pytań (zob. Załącznik 1). Ankietowani byli pytani o swoje dane personalne (imię, wiek, płeć, kraj pochodzenia, pochodzenie religijne, miejsce zakwaterowania w Niemczech). Pytania dotyczyły form i przebiegu ataków przemocy (groźby śmiercią, napaści seksualne, uszkodzenia ciała, inne oznaki prześladowania) jak również tożsamości i domniemych motywów sprawców (inni uchodźcy, personel lub inne osoby), dat lub okresu czasu, w którym incydenty miały miejsce.

Jeżeli dany przypadek został zgłoszony, pytania

dotyczyły także reakcji danej instytucji bądź policji na zaistniałą sytuację. Jeśli nic nie zostało zgłoszone, pytano o powód. Na zakończenie poszkodowani proszeni byli o zasugerowanie oczekiwanych zmian, mogli również podzielić się dodatkowymi uwagami.

Ankieta została załączona do raportu w załączniku nr 1 (ankieta tłumaczona z języka niemieckiego). Załącznik nr 2 przedstawia przykład anonimowej ankiety w języku farsy, wypełnionej przez uchodźcę mieszkającego w Niemczech. W załączniku nr 3 można znaleźć jej tłumaczenie na język polski.

4 Por. Bürgerschaft der freien und Hansestadt Hamburg, Schriftliche Kleine Anfrage der Abgeordneten Prof. Dr. Jörn Kruse und Detlef Ehlebracht (AfD) vom 16.02.16 und Antwort des Senats, 23.02.2016 [dostęp: 03.05.2016], <<https://www.buergerschaft-hh.de/ParlDok/dokument/51655/religi%C3%B6s-motivierte-gewalt-gegen-minderheiten-in-hamburger-fl%C3%BChtlingsheimen-ii-.pdf>>.

5 Por. CDU/CSU, Christen in Flüchtlingsheimen besser schützen, 11.04.2016 [dostęp: 03.05.2016], <<https://www.cducus.de/themen/innen-recht-sport-und-ehrenamt/christen-fluechtlingsheimen-besser-schuetzen>>.

4 Sposób przeprowadzenia badania

4.1 Termin realizacji i zakres terytorialny badania

Realizację wywiadów rozpoczęto 15.02.2016 r. Na potrzeby raportu jako ostatni dzień realizacji przyjęto 15.04.2016 r. Wywiady przeprowadzane były także po tym dniu. Badanie przeprowadzono na terenie całych Niemiec.

4.2 Realizacja badania

Przy przeprowadzaniu wywiadów priorytetem było zapewnienie ochrony poszkodowanym oraz wiarygodność podawanych informacji. Dlatego Open Doors ściśle współpracuje w ramach istniejących sieci międzywyznaniowych z osobami, które mają bezpośredni kontakt z uchodźcami. Kwestionariusz ankietowy został umieszczony na stronie internetowej do pobrania. W celu uniknięcia niepoprawnych lub zbyt ogólnych odpowiedzi nie był jednak dostępny dla wszystkich. Dostęp był możliwy tylko po wcześniejszym uwiarygodnieniu przy pomocy spersonalizowanego kodu. Wymaganiem był osobisty kontakt zaufanej osoby z jednym z pracowników Open Doors. Z powodów technicznych większość ankiet była wypisywana odręcznie na miejscu. Pracownicy Open Doors wprowadzili następnie odpowiedzi do elektronicznego systemu danych.

4.3 Sytuacje wyjątkowe i bariery

4.3.1 Język i kultura

Z powodu barier kulturowych i językowych, jak również wrażliwej tematyki, realizacja wywiadów należała do zakresu pracy osób zaufanych.

Dlatego uczestniczący duchowni, pastorzy i wolontariusze odgrywali ważną rolę: utrzymywali osobiste kontakty z uchodźcami, a częściowo już od lat angażowali się w pracę na rzecz uchodźców. Bardzo ważne było również zniwelowanie barier językowych. Poszkodowanym jest oczywiście łatwiej opowiadać o swoich przeżyciach i doświadczeniach z niemieckich obozów dla uchodźców w swoim ojczystym języku.

Trudno było jednak znaleźć potrzebną liczbę wykwalifikowanych a jednocześnie zaufanych tłumaczy. Z tego powodu Open Doors przygotowało ankietę nie tylko w języku niemieckim i angielskim, ale również w językach uchodźców. Poszkodowani mogli samodzielnie odpowiadać na pytania i oddać wypełnioną ankietę zaufanej osobie lub wypełnić ją razem z nią. Następnym krokiem Open Doors było przetłumaczenie odpowiedzi na język niemiecki.

4.3.2 Nakład czasu

Wyzwaniem podczas realizacji wywiadów była konieczność poświęcenia dużego nakładu czasu przez osoby zaufane. Z racji tego, że ankietą zawiera nie tylko pytania wielokrotnego wyboru, ale także pytania otwarte i miejsca na komentarze, jej skrupulatne wypełnienie znacząco wpływało na czas trwania ankiety. Jednocześnie osoby, które wypełniały ankiety wspólnie z uchodźcami, były już i tak bardzo zajęte pracą na rzecz imigrantów. W efekcie Open Doors ciągle otrzymuje wiele doniesień zwrotnych, jak np. o pastora z Turynii, który już ponad dziesięć razy zgłaszał się na policji. Doznał też wielu obrażeń ciała. Jednak z powodu dużego zaangażowania na rzecz uchodźców, nie miał do tej pory możliwości wzięcia udziału w realizowanym badaniu.

4.3.3 Strach uchodźców

Główną przeszkodą podczas realizacji wywiadów były obawy poszkodowanych respondentów, że ich dane osobowe i osobiste informacje dostaną się w niepowołane ręce. Ta obawa nie dotyczyła tylko możliwych skutków dla nich samych oraz ich rodzin w Niemczech, lecz również krewnych, którzy nadal przebywają w ich ojczyznach.

Szczególną barierą dla kobiet była natomiast kwestia napaści seksualnych, ponieważ jest to wstydlivy i często ukrywany temat. Poczucie wstydu u kobiet z krajów Bliskiego Wschodu jest ponadto z reguły większe niż u kobiet z krajów zachodnich. Wielu uchodźców miało także negatywne doświadczenia w związku ze swoją wiarą z władza-

mi lub policją w swoich krajach pochodzenia. Są przyzwyczajeni do klasyfikowania ich jako obywateli drugiej kategorii. Teraz widzą, że w wielu obozach dla uchodźców w Niemczech nie jest inaczej. Nie otrzymali pomocy w kraju, w którym panuje wolność religijna.

Największym ryzykiem w związku z uczestnictwem w badaniu obciążeni są konwertyci, którzy z powodu zmiany wiary są najbardziej zagrożoną grupą.

5 Szczególna sytuacja konwertytów

Z 231 uchodźców, którzy do 15 kwietnia 2016 roku wypełnili ankietę, aż 86% stanowią konwertyci, którzy przeszli na chrześcijaństwo z islamu. Bardzo mało mówi się o potrzebie ich ochrony. Dlatego w ramach badania pada również pytanie o ich chrześcijańskie pochodzenie. 69% poszkodowanych konwertytów pochodzi z Iranu, prawie 13% z Afganistanu oraz niemal 5% z Syrii. Zwłaszcza Iran oraz Afganistan znajdują się od wielu lat w pierwszej dziesiątce corocznego Światowego Indeksu Prześladowań Open Doors. W roku 2016 Afganistan zajmuje 4. miejsce, natomiast Iran znajduje się na 9. pozycji. W opisach krajów Światowego Indeksu można przeczytać na temat sytuacji konwertytów w Afganistanie następujące słowa:

„Konwertyci są tak bardzo uciskani właśnie dlatego, że odwrócili się nie tylko od powszechnie praktykowanej religii, lecz odłączyli od rodziny, klanu, plemienia, a nawet narodu. Z tego powodu

chrześcijanie muszą zachowywać największą ostrożność. Wielu opuściło kraj, ponieważ albo zostali odkryci i znaleźli się w niebezpieczeństwie, albo nie mogą już znieść presji, jaka jest na nich wywierana”.

I dalej:

„Chrześcijanie nawróceni z islamu stale muszą mieć się na baczności, ponieważ już samo podejrzenie, że są konwertytami może doprowadzić do znacznych konsekwencji jak aresztowanie lub zniszczenie ich lokali. Kontrola w społeczeństwie jest bardzo wysoka; prawie niemożliwe jest długie utrzymywanie swojej nowej wiary w tajemnicy, szczególnie jeśli taki chrześcijanin ma dzieci. Z jednej strony taka osoba nie chce posyłać swoich dzieci do medresy (muzułmańskiej szkoły Koranu), z drugiej zaś informowanie dzieci o nowej wierze jest bardzo niebezpieczne”.

SZCZEGÓLNA SYTUACJA KONWERTYTÓW

Aż w końcu:

„Ponieważ artykuł 3 konstytucji stwierdza, że żadne prawo nie może być przeszkodą dla nauki i podstaw 'świętej religii' islamu, powoduje to ograniczenia w wielu dziedzinach życia. A ponieważ dobór słownictwa zezwala na dużą swobodę, często pozostaje niejasne, co mogłoby zostać zrozumiane jako nieodpowiednie bądź sprzeczne z islamem. W Islamskiej Republice Afganistanu nikt nie może porzucić islamu. Jeśli ktoś zostanie oskarżony o konwersję, automatycznie dochodzi do bluźnierstwa przeciwko islamowi i prorokowi. Ani chrześcijanie ani członkowie innych religii – nawet często muzułmańskie mniejszości – nie doświadczają wolności religijnej”.

Na temat Iranu, kraju, w którym najczęściej dochodzi do aresztowań chrześcijan, w opisach krajów możemy dowiedzieć się następujących rzeczy:

„Aresztowani chrześcijanie – zwłaszcza konwertyci – mogą opuścić więzienie za kaucję. Często są to duże sumy pieniędzy, które według doniesień wahają się pomiędzy 2000 a 20000 dolarów amerykańskich. Poszkodowani chrześcijanie i ich rodziny muszą więc często zaciągać kredyty hipoteczne. Zwolnieni z więzienia, są często naciskani, by opuścić kraj, co też często czynią”.

Dalej czytamy:

„Konwertyci z islamu nie mogą oficjalnie żyć swoją wiarą. Każda podejrzliwość, że mogliby być chrześcijanami, może pociągać za sobą poważne konsekwencje. Jeśli poza nimi nikt inny z rodziny nie wierzy w Jezusa Chrystusa, muszą dokładnie rozważyć, jak mają żyć swoją wiarą”.

Z tych doniesień jasno wynika, że życie konwertytów, którzy przeszli z islamu na chrześcijaństwo, jest w dużej mierze zagrożone. Są często uważani nie tylko za zdrajców swojej wiary, lecz również zdrajców narodu i całego społeczeństwa muzułmańskiego. Dlatego zwalczanie tych „odszczepieńców” jest dla muzułmanów, podążających za tą logiką, nie tylko uzasadnione, ale nawet pożądane.

Nie jest niczym nowym, jeśli chodzi o zagadnienie wolności religijnej, że to właśnie zmiana wiary jest bardzo kontrowersyjnym tematem na świecie i już wielokrotnie omawianym na Zgromadzeniu Ogólnym ONZ. Członkowie Organizacji Współpracy Islamskiej wnoszą tam regularnie przez wiele lat rezolucję przeciwko „zniesławieniu religii”, która w razie przyjęcia, mogłaby być całkiem oficjalnie używana przeciwko konwertytom („jako katagoryczna obraza islamu”). Dopiero po masowym międzynarodowym apelu licznych organizacji pozarządowych, wiele państw rozpoznało, jakie zagrożenie niesie ta rezolucja dla wolności religijnej i w 2011 roku wniosek został ponownie odrzucony.

Ta dygresja o polityce międzynarodowej pokazuje, że to właśnie konwertyci oraz prawo do wolnego wyboru (lub zmiany) wiary muszą być najbardziej chronieni. Obowiązuje to zwłaszcza wtedy, gdy mniejszości religijne, szukając pomocy i ochrony, zwracają się do takich krajów jak Niemcy, w których prawo do wolnego wyznawania religii jest zagwarantowane przez państwo.

6 Analiza danych

Celem badania była próba opisanie sytuacji chrześcijańskich uchodźców, którzy znajdują się obecnie w niemieckich obozach dla uchodźców oraz ocena skali aktów agresji na tle religijnym. Badanie bazuje na zróżnicowanych odpowiedziach 231 uchodźców, którzy przedstawiają swoje osobiste przeżycia wobec prześladowań, z jakimi spotkali się w Niemczech. Zróżnicowana regionalnie liczba ankiet nie pozwala na uzyskanie wniosków dotyczących zakresu problemu w poszczególnych landach.

6.1 Demografia badania

Większość uczestników badania to mężczyźni (82%, czyli 190 osób). Są stosunkowo młodzi (50% / 160 z nich ma mniej niż 30 lat). Szczegółowe dane dostarcza następujące zestawienie:

Struktura wieku respondentów:

13–19: 3% (7 osób)
 20–25: 25% (57)
 26–30: 29% (67)
 31–35: 18% (42)
 >35: 13% (29)
 brak danych: 13% (29)

Uczestnicy badania przybyli do Niemiec głównie z krajów islamskich, takich jak: Iran (69% / 160 osób), Afganistan (13% / 30 osób) oraz Syria (5% / 11 osób)⁶.

49% respondentów (114 osób) mieszkało w czasie trwania badania nadal w pierwszym ośrodku kwaterowania w Badenii-Wirtembergii, Bawarii, Berlinie, Brandenburgii, Hamburgu, Hesji, Dolnej Saksonii, Nadrenii Północnej-Westfalii lub Saksonii-Anhalt. Przy czym mieszkańcy ośrodków w Berlinie stanowili łącznie ponad połowę ankietowanych (124 osoby).

Zdecydowaną większość stanowią konwertyci (86% / 199 osób), to znaczy osoby, które zmieniły swoją religię. Chodzi tu o chrześcijan, którzy w społeczeństwie byli wychowywani jako muzułmanie, ale później zdecydowali się na zmianę religii, w której wzrastali. Ta grupa składa się z 29% konwertytów nawróconych w Niemczech oraz z 60% tych, którzy przyjęli chrześcijaństwo już wcześniej w swoich ojczyznach⁷. Mieli nadzieję na znalezienie w Niemczech ochrony przed prześladowaniem oraz zagwarantowanie wolności religijnej. Jednak, niestety, często ich obecne doświadczenia są kontynuacją tego, co działo się w ich ojczyznach.

Uciekłem z mojego kraju do Niemiec w nadziei, że moje życie będzie tu wolne od strasznych niebezpieczeństw, ale w Niemczech jestem nadal zagrożony.

Uchodźca z Iranu

6 Inne kraje pochodzenia: Bośnia, Albania lub brak informacji

7 Inne: konwersja w kraju trzecim bądź brak informacji

6.2 Doświadczenia w Niemczech

Po tym jak wielu z nich uciekło ze swoich krajów z powodu religijnego prześladowania i przybyło do Niemiec, często po bardzo traumatycznych doświadczeniach, stają się obiektem prześladowania w niemieckich miejscach schronienia dla imigrantów i nie są w żaden sposób chronieni.

» Na tym miejscu muszę powiedzieć, że naprawdę nie wiedziałem, że gdy przybędę do Niemiec, będę tu tak samo uciśkany tylko z powodu mojej wiary, jak w Iranie.

Uchodźca z Iranu

» Malują krzyże i przekreślają je znacznikiem X, co nas obraża. Wyrzucają swoje śmieci przed nasze drzwi. Bardzo głośno słuchają azanu (muzułmańskie wezwanie na modlitwę) i koranu. Musieliśmy opuścić nasze ostatnie miejsce zakwaterowania z powodu gróźb, jakie otrzymywaliśmy, że zostaniemy zabici.

Kobieta przybyła z Iranu

Zdecydowana większość uchodźców chrześcijańskich (88% / 204 osoby) doświadcza prześladowań religijnych ze strony innych uchodźców, a prawie połowa z nich jest (dodatkowo) uciśkana przez personel, głównie pracowników ochrony (49% / 114 osób). W berlińskim obozie dla uchodźców niemal dwie trzecie poszkodowanych zadeklarowało, doświadczenia prześladowania ze strony personelu ochrony (69% / 85 osób). W tym samym miejscu 92% czyli 114 ze 124 osób doświadcza prześladowania ze strony innych imigrantów.

» W miejscu, gdzie zostaliśmy najpierw zakwaterowani, ochrona nie pilnowała porządku. Codziennie o 5 rano budził nas więc azan (muzułmańskie wezwanie do modlitwy). Sytuacja pogarsza się, gdy się skarżymy, bo oni twierdzą, że jest to prawem muzułmanów. Ponadto mogą nas bezkarnie obrażać. W obozie dla uchodźców dwóch moich przyjaciół otrzymywało już pogróżki, że zostaną zabici. Zerwano im ich naszyjniki z krzyżykiem. Nikt z nas nie odważył się już więcej nosić krzyża.

Uchodźca z Iranu

Prześladowania nie są zazwyczaj aktem jednorazowym. Dwie trzecie wszystkich ankietowanych (170 osób) doświadczyło aktów agresji. Najczęściej wymieniane są obelgi (42% / 96 osób), tuż za nimi obrażenia ciała (37% / 86 osób) oraz zagrożenie śmiercią zarówno wobec poszczególnych uchodźców chrześcijańskich jak i ich rodzin, w Niemczech czy ich krajach pochodzenia (32% / 73 osoby).

» Podczas wydawania nam naszych pieniędzy jesteśmy zawsze spychani na koniec. Również do kuchni mamy dostęp jako ostatni. Po północy, gdy już śpimy, pukają w nasze okna i ze strachu nie możemy ponownie zasnąć. Następnego dnia na lekcjach językowych nie możemy się przez to dobrze uczyć. Muzułmanie nazywają nas „mortad” („niewierni”) i kradną nasze produkty z kuchni. Tak często znikają nasze rzeczy z lodówki, że teraz lodówka jest umieszczona w każdym pokoju.

Uchodźca z Iranu

Chrześcijańscy uchodźcy są stale okradani (14% / 32 osoby), dyskryminowani w kwestii zaopatrzenia (7% / 16 osób) oraz nocami celowo budzeni (5% / 11 osób). Dodatkowo wymienianymi problemami są głośna islamska muzyka i modlitwy (27% / 62 osoby) oraz pogroźki (7% / 16 osób). Aktów fizycznych, jak: bicie, opluwanie i szturchanie, co często nie jest zaliczane do uszkodzeń ciała, doświadcza 3% ankietowanych, czyli 7 osób.

» Byłem wielokrotnie znieważany i atakowany fizycznie w sporach z muzułmanami w obozach. Za każdym razem musiała interweniować policja. Pamięć o tych wydarzeniach nadal bardzo mnie obciąża, przez co miałem problemy psychiczne i próbowałem popełnić samobójstwo. W moim obozie dla uchodźców miałem również konflikty z ochroną. Personel obrażał naszą religię i zaatakował nas. Zostałem powołany na świadka na komisarzariat policji. Gdy ochrona groziła nam śmiercią, udaliśmy się razem z pastorem naszego kościoła na policję i złożyliśmy doniesienie.

Uchodźca z Iranu

« Jak zostało już wspomniane, bardzo prawdopodobne jest, że wiele napaści na tle seksualnym nie jest w ogóle rejestrowanych. W badaniu Open Doors wymieniono jak dotąd tylko cztery przypadki. Chrześcijanki są nie tylko określane jako „Harzezi” (prostytutki), ale również wykorzystywane przez kilku muzułmańskich pracowników ochrony. Jeden z ankietowanych opowiada: „Niektórzy z pracowników ochrony kopią w drzwi łazienki, gdy w środku jest jakaś kobieta i wchodzi do środka pod pretekstem, że kąpie się ona bardzo długo” (słowa uchodźcy z Iranu).

Fakt, że problem nadal istnieje, mimo bardzo wielu apeli do władz i polityków, ilustrują poszczególne przypadki następujących ataków, które Open Doors wymieniło 4 maja 2016 roku, a jak dotąd sprawcy nie zostali pociągnięci do odpowiedzialności:

Pewne chrześcijańskie małżeństwo z Iranu było coraz bardziej szykanowane przez afgańskiego kierownika schronienia dla poszukujących azylu w Berlinie. Jako „niewierni” nie otrzymali nawet łóżka i przez kilka miesięcy pobytu sypiali na podłodze. Teraz sytuacja posunęła się tak daleko, że kierownik zdewastował ich miejsce do spania i zniszczył osobiste rzeczy (świece wielkanocne, Biblię, broszurę kościelną).

Inny uchodźca chrześcijański był tak bardzo zagrożony ze strony muzułmańskich imigrantów i codziennie co godzinę męczony pieśniami koranu, że wczoraj wieczorem próbował odebrać sobie życie żyłką. Na szczęście został w porę odnaleziony.

Dwa tygodnie temu musieliśmy ponownie przenieść u nas ośmiu uchodźców z innego obozu. Stale grożono im śmiercią, ponieważ odmówili uczestnictwa w rytualnych muzułmańskich modlitwach w hali sportowej. Poproszeni o pomoc ochroniarze maszerowali później również na modlitwę razem z tymi, którzy grozili chrześcijanom... Gdy chrześcijanie w końcu wśród okrzyków „Allahu-akbar” uciekli z hali, muzułmańska ochrona wydała dla nich od razu zakaz zamieszkania, uzasadniając, że chrześcijanie ich zaatakowali.

Informacje od pastora dr Gottfrieda Martensa, Berlin-Steglitz

6.3 Reakcje poszkodowanych

Napaści i ataki są zgłaszane przez poszkodowanych na policję w bardzo niewielu przypadkach (20% / 46 osób). Na podstawie doniesień i zażaleń w dokumentach administracyjnych, tylko jedna trzecia z nich (76 osób) szukała pomocy u niemieckich władz. Na pomoc liczą jednak wszyscy poszkodowani.

Jeśli ankietowani w ogóle opisują powody, nie zgłaszania się na policję (tylko 74 osoby) wymieniają wówczas głównie strach (45%) – przede wszystkim strach przed powtórzeniem się ataków bądź pogorszeniem sytuacji (18%). Innymi powodami są: brak wiarygodnej i zaufanej komunikacji z funkcjonariuszami, np. z powodu bariery językowej (18%) oraz wrażenie, że powiadomienia o problemach i tak nie przynoszą rezultatu (9%). Strach, który paraliżuje wielu chrześcijańskich uchodźców, pojawia się wyraźnie w wielu dodatkowych komentarzach. Postrzegają siebie bowiem jako niewielką mniejszość wśród w większości muzułmańskiego otoczenia i szybko dostrzegają, że od wielu kierowników ośrodków nie tylko nie otrzymują pomocy, ale również spotykają się z całkowitym niezrozumieniem. Dodatkowo, potencjalni świadkowie wydarzeń nie chcą zeznawać na korzyść chrześcijan. Świadkami przeciwko wierzącym są często pracodawcy, w większości muzułmańskich pracowników ochrony. Poszkodowani skarżą się, że większość pracowników wcale nie interesuje się ochroną członków mniejszości religijnych.

Nawet jeśli chrześcijanie zgłoszą ataki, sprawcy reagują często zgłoszeniem zwrotnym. W takich przypadkach proces jest na ogół odwoływany z braku dowodów, ponieważ rzekomo nie da się udowodnić zarzutów. Wtedy chrześcijanie uważani są za awanturników i muszą liczyć się z odrzuceniem ich wniosku o udzielenie azylu.

6.4 Rekomendacje poszkodowanych

Uczestnicy badania, którzy byli lub są ofiarami i poszkodowanymi w atakach, byli pytani o ich propozycje dotyczące zwiększenia bezpieczeństwa. Dwie trzecie wszystkich ankietowanych (142 osoby) wymieniło swoje zalecenia w tym zakresie. Najczęściej wymieniane było oddzielne zakwaterowanie chrześcijan i muzułmanów (80% / 113 osób).

Ponadto 7% uczestników badania (10 osób) chciałoby wziąć udział w specjalnych szkoleniach dla uchodźców. Podczas kursów powinny zostać omówione obowiązujące w Niemczech prawa i obowiązki, przede wszystkim pod kątem zagwarantowanej prawnie wolności religijnej. 6% (8 osób) dodaje również, że w obiektach dla uchodźców nie powinni pracować żadni muzułmańscy pracownicy ochrony, a 5%, czyli 7 osób, przyznaje, że kierownictwo schronisk oraz policja powinni być bardziej uwrażliwieni na potrzeby mniejszości chrześcijańskiej.

7 Wnioski i rekomendacje

Fundacja Konrada Adenauera opublikowała w marcu 2016 roku analizę po tytule „Uciskani chrześcijanie?” Dokument zajmuje się nie tylko miejscami prześladowań chrześcijan na świecie, lecz również sytuacją mniejszości chrześcijańskiej w Niemczech. To z jednej strony bardzo dobra wiadomość. Jednak chociaż mnożą się dowody na to, że uchodźcy chrześcijańscy są szykanowani i dyskryminowani podczas początkowego zakwaterowania jak i później w ośrodkach dla azylantów, raport ukazuje, że brakuje wiarygodnych potwierdzeń ataków i napaści na chrześcijan:

„Tak jak w kontekście międzynarodowym, również w Niemczech trudno jest uzyskać wiarygodne informacje o atakach i napaściach na chrześcijan, raporty są często bardzo subiektywne i empirycznie nie do udowodnienia”.

Dalej czytamy:

„Prawdopodobnie wrogość w ośrodkach dla uchodźców i schroniskach dla azylantów ma szereg przeróżnych przyczyn...”

Przedstawiane są przeróżne teorie na to, że uchodźcy popadają w konflikty zapewne z powodu stresu, słabych warunków mieszkalnych, obaw o przyszłość, bądź barier językowych⁸.

Tego typu teorie bagatelizują i wypierają prawdziwe powody ataków, co wyraźnie potwierdzają wyniki przeprowadzonego przez Open Doors

badania. Badanie Open Doors udowadnia, że w udokumentowanych przypadkach chodzi głównie o motyw religijny, które nie zdarzają się sporadycznie, lecz występują stosunkowo często. Przedstawione przykłady reprezentują niestety prawdopodobnie „wierzchołek góry lodowej”. To teza bardzo prawdopodobna, ponieważ wielu chrześcijan musiało już w swoich ojczyznach nauczyć się praktykowania swojej wiary w tajemnicy. Ich postawa jest więc bardzo zachowawcza także w Niemczech. Ze strachu nie mówią o stosowanej wobec nich niesprawiedliwości. Jako organizacja dysponujemy wieloletnim doświadczeniem w identyfikowaniu takich osób oraz świadczeniu adekwatnej pomocy.

Problem ataków na członków mniejszości religijnych w zachodnich ośrodkach dla uchodźców nie jest jednak tylko czysto niemieckim problemem. Również w innych europejskich krajach do opinii publicznej dociera coraz więcej alarmujących sygnałów, jak na przykład ostatnio ze Szwecji, gdzie trudności w tym zakresie przedstawił dyrektor generalny urzędu migracyjnego⁹.

Zaufanie wielu chrześcijańskich uchodźców do niemieckiego prawa zostało mocno nadszarpnięte przez doświadczenia związane z atakami i brakiem pomocy. Niektórzy nie mają już nawet odwagi, by przyznawać się, że są chrześcijanami. Dokładnie w ten sposób przejawia się ograniczenie wolności religijnej dla chrześcijańskich uchodźców.

8 Konrad-Adenauer-Stiftung, Analysen & Argumente: Christen unter Druck? Das Menschenrecht auf Religionsfreiheit ist nicht verhandelbar, str.9, 17.03.2016 [dostęp: 03.05.2016], <http://www.kas.de/wf/doc/kas_44564-544-1-30.pdf?160317113415>.

9 Christian Daily, Persecution in Sweden: Christian migrants harassed and threatened in asylum centers, 01.05.2016 [dostęp: 03.05.2016], <<http://christiandaily.com/article/persecution-in-sweden-christian-migrants-and-minorities-harassed-and-threatened-in-asylum-centers/51766.htm>>.

10 Por. AVC, IGFM, Kirche in Not, Open Doors, ZOCD, Gewalt gegen christliche Flüchtlinge in Deutschland: Hilfs- und Menschenrechtsorganisationen fordern Politik zu dringendem Handeln auf, 09.05.2016 [dostęp: 09.05.2016] <<https://www.opendoors.de/presse-meldungen>>.

Tym większa jest więc odwaga tych, którzy mimo wszelkiego ryzyka zdecydowali się wziąć udział w realizowanym badaniu. Z powodu dużej liczby niezgłoszonych przypadków, które potwierdzają również inne organizacje pomocowe i grupy walczące na rzecz praw człowieka, a także przedstawiciele uciskanych kościołów wschodnich w Niemczech¹⁰, sytuacja wymaga pilnego podjęcia działań.

Należy pamiętać o zapewnieniu chrześcijańskim uchodźcom zagwarantowanego na świecie i w danym kraju prawa do wolności religijnej oraz unikać tłumienia prawdy o sprawcach i ich motywach.

Należy podkreślić, że rząd niemiecki chce i jest w stanie zapewnić zagwarantowaną wolność do praktykowania swojej wiary. Nie może być tak, że radykalny islam będzie hamował prawo do wolności religijnej, tak jak czynią to sprawcy ataków na chrześcijan w swoich krajach pochodzenia.

Z tego względu niemieccy politycy i urzędnicy są nawoływani i zobowiązani do działania na rzecz ochrony mniejszości religijnych, będących celem prześladowań. Ochrona mniejszości religijnych i innych grup mniejszościowych jest zagwarantowana zgodnie z artykułem 18 IV i 21 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (2013/33/EU, wersja przekształcona z dnia 29.06.2013)¹¹.

Wymienione artykuły mówią:

„Państwa członkowskie uwzględniają w prawie krajowym wprowadzającym w życie niniejszą dyrektywę szczególną sytuację osób szczególnej troski – takich jak małoletni, małoletni bez opieki, osoby niepełnosprawne, osoby starsze, kobiety ciężarne, rodzice samotnie wychowujący małoletnie dzieci, ofiary handlu ludźmi, osoby cierpiące na poważne choroby, osoby z zaburzeniami umysłowymi oraz osoby, które zostały poddane torturom, ofiary gwałtów lub innych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej, takie jak ofiary okaleczania żeńskich narządów płciowych”.

Artykuł 21

11 Unia Europejska, Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (2013/33/EU, wersja przekształcona), 29.06.2013 [dostęp: 17.05.2016] <<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:180:0096:0116:PL:PDF>>.

Nie można zezwalać na kolejne „eksperymenty integracyjne” obciążające chrześcijańskich uchodźców i inne mniejszości religijne w niemieckich ośrodkach dla azylantów oraz instytucjach przyjmujących uchodźców. Dlatego organizacja Open Doors domaga się od kanclerz Niemiec, odpowiednich ministrów spraw socjalnych i wewnętrznych w poszczególnych landach oraz całym kraju jak również zlecniodawców integracji i innych organów właściwych w regionach i kraju szybkiego wdrożenia następujących środków:

1. Rejestracja przynależności religijnej i przekazywanie tych danych przy kwaterowaniu do innych ośrodków dla uchodźców.
2. Odpowiednie kwaterowanie mniejszości, aby udział chrześcijan i innych mniejszości był równy liczbie muzułmanów.
3. Osobne kwaterowanie chrześcijan i innych mniejszości religijnych, które padły już ofiarą prześladowania i dyskryminacji. Powinno to obejmować również kwaterowanie decentralistyczne. Nie powinno być ono blokowane przez władze, zwłaszcza jeśli poszkodowanym chrześcijanom zaoferowano odpowiednie lokum.
4. Odpowiednie zwiększenie nie-muzułmańskiego udziału w personelu ochrony.
5. Regularne szkolenia i uświadamianie pracowników i personelu ochrony w ośrodkach dla uchodźców na temat przyczyn konfliktów religijnych i ochrony mniejszości religijnych.
6. Gotowość chrześcijańskich powierników, do których mogą zwracać się chrześcijanie cierpiący z powodu prześladowania.

Open Doors jest wdzięczne wszystkim politykom, którzy od lat z dużym zaangażowaniem wstawiają się za prześladowanymi chrześcijanami i innymi mniejszościami religijnymi w krajach na całym świecie. Ten raport został opracowany w nadziei, że przyczyni się do zdecydowanego zaangażowania na rzecz wielu uciskanych z powodu swojej wiary osób w niemieckich obozach dla uchodźców i zapewni im konieczną ochronę.

Załączniki

Załącznik 1 – Ankieta (tłumaczenie z j.niemieckiego na j.polski)	19
Załącznik 2 – Wypełniona ankieta w j.farsi	24
Załącznik 3 – Tłumaczenie wypełnionej ankiety	29

Załącznik 1 – Ankieta

Pytania do uchodźców

(uchodźcy bądź ubiegający się o azyl)

Wszystkie dane osobowe umieszczone w kwestionariuszu zostaną użyte tylko do internetowej klasyfikacji, nie zostaną upublicznione ani przekazane osobom trzecim!

1. Znajomość z osobą kontaktową od (rok) _____
2. Imię (imię nie zostanie upublicznione! W razie obaw proszę użyć pseudonimu):

3. Wiek: _____
4. Płeć:
 - a. mężczyzna
 - b. kobieta
5. Kraj pochodzenia:

6. Czy zmienił/a Pan/i wyznawaną religię na religię chrześcijańską?
 - a. tak
 - b. nie
7. Gdzie doszło do zmiany do zmiany dotychczas wyznawanej religii?
 - a. w Niemczech
 - b. w swoim kraju ojczystym
 - c. w innym kraju
8. Gdzie został/a Pan/i aktualnie zakwaterowany/zakwaterowana? (miejsce ośrodka/miasta/landu)

9. Czy jest to miejsce Pana/Pani pierwszego zakwaterowania w Niemczech?
 - a. tak
 - b. nie

ZAŁĄCZNIK 1 – ANKIETA

10. Jakiego rodzaju prześladowań na tle religijnym doświadczył/a Pan/i w ośrodkach dla uchodźców w Niemczech **ze strony innych uchodźców?** (Proszę zaznaczyć krzyżykiem)

	nigdy	raz	wielokrotnie	W aktualnym miejscu zakwaterowania (jeśli nie podać pod 10.2)	Z czego przynajmniej raz zgłoszone (wewnętrznemu kierownictwu)	Z czego przynajmniej raz zgłoszone (na policji)
Groźenie śmiercią	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Napaści seksualne	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Uszkodzenia ciała	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Inne prześladowanie	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Uwagi dotyczące „innego prześladowania”:

10.1 Data incydentu ew. okres występowania incydentów (przy trwającym prześladowaniu/dyskryminacji):

10.2 Ośrodek, w którym doszło do tych incydentów (nazwa ośrodka/miasta/landu):

11. Jakiego rodzaju prześladowań na tle religijnym doświadczył/a Pan/i w ośrodkach dla uchodźców w Niemczech **ze strony personelu ochrony?** (Proszę zaznaczyć krzyżykiem)

	nigdy	raz	wielokrotnie	W aktualnym miejscu zakwaterowania (jeśli nie podać pod 10.2)	Z czego przynajmniej raz zgłoszone (wewnętrznemu kierownictwu)	Z czego przynajmniej raz zgłoszone (na policji)
Groźenie śmiercią	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Napaści seksualne	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Uszkodzenia ciała	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Inne prześladowanie	☐	☐	☐	☐	☐	☐

ZAŁĄCZNIK 1 – ANKIETA

Uwagi dotyczące „innego prześladowania”:

11.1 Data incydentu ew. okres występowania incydentów (przy trwającym prześladowaniu/dyskryminacji):

11.2 Ośrodek, w którym doszło do tych incydentów (nazwa ośrodka/miasta/landu):

12. Jakiego rodzaju prześladowań na tle religijnym doświadczył/a Pan/i w ośrodkach dla uchodźców w Niemczech **ze strony innych osób** (niż wyżej wymienione)? (Proszę zaznaczyć krzyżykiem)

Kto dopuszczał się prześladowania? _____

	nigdy	raz	wielokrotnie	W aktualnym miejscu zakwaterowania (jeśli nie podać pod 10.2)	Z czego przynajmniej raz zgłoszone (wewnętrznie u kierownictwie)	Z czego przynajmniej raz zgłoszone (na policji)
Groźenie śmiercią	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Napaści seksualne	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Uszkodzenia ciała	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Inne prześladowanie	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Uwagi dotyczące „innego prześladowania”:

12.1 Data incydentu ew. okres występowania incydentów (przy trwającym prześladowaniu/dyskryminacji):

12.2 Ośrodek, w którym doszło do tych incydentów (nazwa ośrodka/miasta/landu):

13. Jeśli incydenty zostały zgłoszone, czy wewnętrzne kierownictwo/policja zainterweniowali i затroszczyli się o ochronę przed kolejnymi atakami?

	nigdy	czasami	często	zazwyczaj	zawsze
wewnętrzne kierownictwo	☐	☐	☐	☐	☐
policja	☐	☐	☐	☐	☐

Policyjny numer sprawy danego incydentu/incydentów (jeśli jest znany):

14. Powody, jeśli nie złożył/a Pan/i nigdy żadnego doniesienia:

15. Co można Pana/i zdaniem uczynić, aby chrześcijanie mogli być w obozach dla uchodźców lepiej chronieni przed prześladowaniami na tle religijnym?

16. Inne uwagi (opcjonalnie):

Ogromnie dziękujemy za Panu/Pani uczestnictwo i życzymy Bożego błogosławieństwa!

Załącznik 2 – Wypełniona ankieta w j.farsi

Page 2 of 6

اطلاعات تماس

نام:

نام خانوادگی:

شهر:

شماره تلفن تماس:

سوالاتی از پناهجویان

اطلاعات شما در این پرسشنامه صرفاً جهت اطلاعات داخلی استفاده میشود و به هیچ عنوان به دست شخص ثالثی داده نخواهد شد.

1. چه مدت شخصی را که این مدارک را به شما میدهد و به شما کمک میکند را میشناسید (سال).
2. نام: (نام منتشر نخواهد شد! اگر نیاز است در زیر بنویسید)

3. سن: 29

4. جنسیت:

a. مرد

b. زن

5. کشور محل تولد:

Iran

6. آیا شما از ایمان دیگری به مسیحیت گرویده اید؟

a. بله

b. خیر

7. در کجا ایماندار شده اید؟

a. در آلمان

b. در کشور خودتان

c. در کشوری دیگر

8. در حال حاضر کجا زندگی میکنید؟ (اسم پناهگاه/شهر/ایالت)

9. آیا اینجا اولین محل اقامت پناجویی شما در آلمان است؟

a. بله

b. خیر

ZAŁĄCZNIK 2 – WYPEŁNIONA ANKIETA W J.FARSI

Page 3 of 6

چه نوع خشونت با انگیزه های مذهبی توسط پناهنده های دیگر را در آلمان تجربه کرده اید؟ (لطفا انتخاب کنید). 10.

هرگز	یکبار	چندین بار	در محل اقامت اگر نه، (کنونی؟ در قسمت 10.2 (بنویسید)	حداقل یکبار به (گزارش شده مدیریت)	حداقل یکبار به (گزارش شده پلیس)
تهدید به مرگ	☐	☐	☒	☐	☒
تجاوز جنسی	☐	☐	☐	☐	☐
حمله خشونت آمیز	☐	☐	☐	☐	☐
اذیت و آزار دیگر	☐	☐	☒	☐	☒

در مورد اذیت و آزارهای دیگر بنویسید:

در سلامت قرآن خواندن حاضر خواندن اذان گذاشتن در بلندگوها و به زور دعوت
کردن به مجلس قرآن و نماز و اذیت آزار روحی و در آخر من انقدر اذیت شرم راهی
بیمارستان شرم

تاریخ وقوع و یا محدوده زمانی که اتفاق رخ داده: 10.1.

۰۵.۱۰.۲۰۱۵

کمپ پناهندگی که این اتفاق در آنجا رخ داده: 10.2.
(ایالت/شهر/نام کمپ):

چه نوع خشونت با انگیزه های مذهبی توسط نگهبانان را در آلمان تجربه کرده اید؟ (لطفا انتخاب کنید). 11.

هرگز	یکبار	چندین بار	در محل اقامت اگر نه، (کنونی؟ در 11.2 (بنویسید)	حداقل یکبار به (گزارش شده مدیریت)	حداقل یکبار به (گزارش شده پلیس)
تهدید به مرگ	☐	☐	☐	☐	☐
تجاوز جنسی	☐	☐	☐	☐	☐
حمله خشونت آمیز	☐	☐	☐	☐	☐
اذیت و آزار دیگر	☐	☐	☐	☐	☐

ZAŁĄCZNIK 2 – WYPEŁNIONA ANKIETA W J.FARSI

Page 4 of 6

در مورد اذیت و آزارهای دیگر بنویسید:

الان من واقع ترس عجیبی دارم در این هایم جد به جد چون امروز
که آمده هستم اینجا سیاه پوشان مرید و پاکستانی خیلی اذیت میکنند
چون خیلی در کمدن من دیدن من در اذیت میکنند اذیت از رفتار مرید است سران
در هر جا میبینم آن را در زمین انداخته
تاریخ وقوع و یا محدوده زمانی که اتفاق رخ داده: 11.1.

کمپ پناهندگی که این اتفاق در آنجا رخ داده: 11.2.
(ایالت/شهر/نام کمپ):

چه نوع از اذیت با انگیزه های مذهبی توسط شخصی دیگر (که نام نبرده شده) را در آلمان تجربه کرده اید؟ 12.
(لطفا مشخص کنید)

انگیزه های مذهبی
شخص آزار دهنده چه کسی بود؟

هرگز	یکبار	چندین بار	در محل اقامت اگر نه (کنونی؟ در 12.2 بنویسید)	حداقل یکبار به (گزارش ده مدیریت)	حداقل یکبار به (گزارش ده پلیس)
تهدید به مرگ	☐	☐	☐	☐	☐
تجاوز جنسی	☐	☐	☐	☐	☐
حمله خشونت آمیز	☐	☐	☐	☐	☐
اذیت و آزار دیگر	☐	☐	☐	☐	☐

درباره اذیت و آزار دیگر بنویسید:

مرید به چهره رفتار میکنند که با من در آلمان من مرید چهره شد گویم اتفاق
می افتد من مسیح هستم هر وقت مرید به چهره می بینم تف میکنند جلوه
پاس من واقع خیلی سخت این همه پس اذیت به آدم میکنند

تاریخ وقوع و یا محدوده زمانی که اتفاق رخ داده: 12.1.

بعد از امروز از آن ~~مرید~~ مرید که به این کمپ آمده هستم 3 ماه

ZAŁĄCZNIK 2 – WYPEŁNIONA ANKIETA W J.FARSI

Page 5 of 6

12.2. کمپ پناهندگی که این اتفاق در آنجا رخ داده:
(ایالت/شهر/نام کمپ):

13. اگر آزار و اذیت گزارش داده شده، آیا مدیریت کمپ پناهندگی یا پلیس واکنشی نشان دادند و سعی کردند از شما در مقابل تکرار حادثه و اذیت و آزار بیشتر محافظت کنند؟

هر دفعه	خیلی زیاد	غالب اوقات	بعضی وقتها	هرگز
☐	☐	☐	☐	☒
☐	☐	☐	☐	☐
مدیریت داخلی				
پلیس				

شماره پرونده گزارش پلیس در مورد حادثه/حوادث (اگر میدانید):

14. به چه دلایلی حادثه/حوادث گزارش نشد:

15. چه راه هایی را توصیه میکنید که به شما از اذیت و آزار مذهبی در کمپ پناهندگی کمک و محافظت کند؟

من در واقع میخام بگویم امنیت خود و اهلیان مسلمان
بیشتر برسه و اهلیان پروتستانت هم امنیتش بران ما بیفتد کس هست سازمان
مست کرم ما کمک کند فقط امنیت در کمپ میخایم کمک کنید و اهلیان
خوبی در این اذیت میبینم در کمپ

ZAŁĄCZNIK 2 – WYPEŁNIONA ANKIETA W J.FARSI

Page 6 of 6

توضیحات دیگر (اختیاری) 16.

از کمک شما سپاسگزاریم و خداوند به شما برکت بدهد

Załącznik 3 – Tłumaczenie wypełnionej ankiety

Pytania do uciekinierów

(uchodźcy bądź ubiegający się o azyl)

Wszystkie dane osobowe, umieszczone w kwestionariuszu zostaną użyte tylko do internetowej klasyfikacji, nie zostaną upublicznione ani przekazane osobom trzecim!

1. Znajomość z osobą kontaktową od (rok) _____
2. Imię (imię nie zostanie upublicznione! W razie obaw można użyć pseudonimu):
Darian (pseudonim)
3. Wiek: **29**
4. Płeć:
 - a.mężczyzna **X**
 - b.kobieta
5. Kraj pochodzenia:
Iran
6. Czy przeszli Państwo na wiarę chrześcijańską z innej religii?
 - a. tak **X**
 - b. nie
7. Gdzie się Państwo nawrócili?
 - a. w Niemczech
 - b. w swoim kraju ojczystym **X**
 - c. w innym kraju
8. Gdzie zostali Państwo aktualnie zakwaterowani? (miejsce ośrodka/miasta/landu)
Berlin
9. Czy jest to miejsce Państwa pierwszego zakwaterowania w Niemczech?
 - a. tak
 - b. nie **X**

ZAŁĄCZNIK 3 – TŁUMACZENIE WYPEŁNIONEJ ANKIETY

10. Jakiego rodzaju religijnie motywowanego prześladowania doświadczali Państwo w ośrodkach dla uchodźców w Niemczech **ze strony innych uchodźców?** (Proszę zaznaczyć krzyżykiem)

	nigdy	raz	wielokrotnie	W aktualnym miejscu zakwaterowania (jeśli nie podać pod 10.2)	Z czego przynajmniej raz zgłoszone (wewnętrznemu kierownictwu)	Z czego przynajmniej raz zgłoszone (na policji)
Groźenie śmiercią	☐	☐	☒	☐	☐	☒
Napaści seksualne	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Uszkodzenia ciała	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Inne prześladowanie	☐	☐	☒	☐	☐	☒

Uwagi dotyczące „innego prześladowania”:

Gdy zostałem zakwaterowany w „nazwa miejsca”, byłem dręczony dniem i nocą. Arabscy Syryjczycy i czarni Afrykańczycy słuchali bardzo głośno azanu oraz koranu i zmuszali mnie do uczestnictwa we wspólnych modlitwach. Psychiczny ucisk był tak duży, że zostałem zabrany do szpitala.

10.1 Data incydentu ew. okres czasu incydentów (przy trwającym prześladowaniu/dyskryminacji):

05.10.2015

10.2 Ośrodek, w którym doszło do tych incydentów (nazwa ośrodka/miasta/landu):

Wskazany adres

ZAŁĄCZNIK 3 – TŁUMACZENIE WYPEŁNIONEJ ANKIETY

11. Jakiego rodzaju religijnie motywowanego prześladowania doświadczali Państwo w ośrodkach dla uchodźców w Niemczech **ze strony personelu ochrony?** (Proszę zaznaczyć krzyżykiem)

	nigdy	raz	wielokrotnie	W aktualnym miejscu zakwaterowania (jeśli nie podać pod 10.2)	Z czego przynajmniej raz zgłoszone (wewnętrznemu kierownictwu)	Z czego przynajmniej raz zgłoszone (na policji)
Groźenie śmiercią	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Napaści seksualne	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Uszkodzenia ciała	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Inne prześladowanie	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Uwagi dotyczące „innego prześladowania”:

W miejscu mojego zakwaterowania przeżywam naprawdę nieopisany strach. Mieszka tu wielu arabskich Afrykańczyków i Pakistańczyków, którzy zauważyli już mój naszyjnik z krzyżykiem i zaczęli szykanowanie. Często zabierają mój rower i wyrzucają gdzieś.

11.1 Data incydentu ew. okres występowania incydentów (przy trwającym prześladowaniu/dyskryminacji):

11.2 Ośrodek, w którym doszło do tych incydentów (nazwa ośrodka/miasta/landu):

ZAŁĄCZNIK 3 – TŁUMACZENIE WYPEŁNIONEJ ANKIETY

12. Jakiego rodzaju religijnie motywowanego prześladowania doświadczali Państwo w ośrodkach dla uchodźców w Niemczech **ze strony innych osób** (niż wyżej wymienione)? (Proszę zaznaczyć krzyżykiem)

Kto dopuszczał się prześladowania? **Syryjscy Arabowie i czarni Afrykańczycy**

	nigdy	raz	wielokrotnie	W aktualnym miejscu zakwaterowania (jeśli nie podać pod 10.2)	Z czego przynajmniej raz zgłoszone (wewnętrzne u kierownictwu)	Z czego przynajmniej raz zgłoszone (na policji)
Groźenie śmiercią	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Napaści seksualne	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Uszkodzenia ciała	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Inne prześladowanie	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Uwagi dotyczące „innego prześladowania”:

Stale próbowali prowokować mnie do kłótni, jednak ja nie reagowałem. Wiedzą, że jestem chrześcijaninem. Za każdym razem, gdy mnie widzą, pluja mi pod nogi. Naprawdę nie jest łatwo znosić takie prostackie zachowania.

12.1 Data incydentu ew. okres występowania incydentów (przy trwającym prześladowaniu/dyskryminacji):

10 dni po moim zakwaterowaniu w ośrodku

12.2 Ośrodek, w którym doszło do tych incydentów (nazwa ośrodka/miasta/landu):

ZAŁĄCZNIK 3 – TŁUMACZENIE WYPEŁNIONEJ ANKIETY

13. Jeśli incydenty zostały zgłoszone, czy wewnętrzne kierownictwo/policja zainterweniowali i zatroszczyli się o ochronę przed kolejnymi atakami?

	nigdy	czasami	często	zazwyczaj	zawsze
wewnętrzne kierownictwo	☒	☐	☐	☐	☐
policja	☐	☐	☐	☐	☐

Policyjny numer sprawy danego incydentu/incydentów (jeśli jest znany):

14. Powody, jeśli nie zgłosili Państwo nigdy żadnego doniesienia:

15. Co zalecaliby Państwo/życzyli sobie, aby jako chrześcijanie czuć się w obozach dla uchodźców lepiej chronionymi przez religijnie motywowanym prześladowaniem?

Właściwie chciałbym tylko powiedzieć, że powinno zwiększyć się bezpieczeństwo dla chrześcijan. My po prostu chcemy być pewni, że są ludzie lub organizacje, które nam pomogą, gdy coś się stanie. Naprawdę cierpimy w takich okolicznościach.

16. Inne uwagi (opcjonalnie):

Ogromnie dziękujemy za Państwa uczestnictwo i życzymy Bożego błogosławieństwa!

0 Open Doors

W służbie prześladowanym chrześcijanom na świecie

Ponad 100 milionów chrześcijan jest prześladowanych na świecie z powodu swojej wiary. Open Doors jako międzywyznaniowe Dzieło Pomocy już od ponad 60 lat wstawia się w około 60 krajach za prześladowanymi chrześcijanami. Co roku nasze Dzieło Pomocy publikuje Światowy Indeks Prześladowań Open Doors – listę 50 krajów, w których chrześcijanie są najbardziej prześladowani. Przy jego pomocy Open Doors dokumentuje i analizuje sytuację chrześcijan w zakresie wolności religijnej. Dodatkowo Open Doors przy współpracy z miejscowymi kościołami i partnerami wspiera prześladowanych projektami samopomocowymi, pomocą konieczną, szkoleniami, pomocą dla więźniów, dystrybucją literatury chrześcijańskiej jak również pomocą dla rodzin zamordowanych chrześcijan. W krajach zapewniających wolność religijną Open Doors informuje opinię publiczną o cierpieniu prześladowanych chrześcijan i nawołuje do modlitwy i pomocy. Praca Open Doors w Niemczech finansowana jest z darowizn. Open Doors Deutschland e. V. otrzymało świadectwo kontroli darowizn Aliansu Ewangelicznego.

Zaangażowana pomoc w około 60 krajach – zwalczanie przemocy i nienawiści

Działalność Open Doors charakteryzuje wzmacnianie „Kościoła w nieprzyjnym środowisku”. To Dzieło Pomocy wspierają chrześcijanie i kościoły z całego świata.

W ten sposób każdego roku szkolonych jest w swoich krajach blisko 330 000 chrześcijan – w tym wielu liderów, którzy są m.in. wspierani w tym, jak przyczynić się do zmniejszenia eskalacji przemocy. W projektach pomocy niezbędnej, jakie są obecnie prowadzone w Syrii czy Iraku, jednocześnie odbywają się szkolenia dotyczące koordynacji dystrybucji dóbr. Ze względu na dużą częstotliwość występowania przemocy, np. ataki wzburzonych muzułmanów jak również islamskich ugrupowań (IS, Boko Haram czy Al Shabaab), zwiększono w ostatnim czasie liczbę kursów dotyczących pomocy w traumie dla ofiar prześladowania. Open Doors oferuje także pomoc dla zgwałconych kobiet i dziewcząt, a także dla krewnych zamordowanych wierzących. W ubiegłym roku rozdano ponad 3 miliony Biblii i materiałów chrześcijańskich, a około 400 000 osób otrzymało pomoc w ramach blisko 1200 projektów rozwoju gminnego. Obecnie Open Doors wspiera pomocą konieczną ponad 125 000 chrześcijańskich uchodźców z Syrii oraz Iraku. Wszystkie działania mają na celu umocnienie Kościoła pośrodku prześladowań.

„Nasza służba na świecie na rzecz prześladowanych chrześcijan może odnieść sukces tylko wtedy, gdy wszyscy chrześcijanie będą uważali się za jedną wspólnotę i wzajemnie wspierali. Nie istnieją dwa kościoły Chrystusa – jeden na urlopie, a drugi w prześladowaniu” – mówi Markus Rode, dyrektor Open Doors Niemcy.

Open Doors Polska

Skrytka Poczтовая 91 · 02-783 Warszawa 59

T 22 / 250 16 70

E info@opendoors.pl · **I** www.opendoors.pl

OpenDoors

W służbie prześladowanym **chrześcijanom**

